

Εάν αρκεστείς

Το μέσα μέρος της ψυχής είναι αυτό το λευκό σεντόνι
αγνοεί την ανοιχτοσύνη του κόσμου
γιορτάζει την άσπιλη βροχή πριν τα πελάγη ξεκινήσουν
γιατί τα άρματα είναι αλλού και οι μάχητες είναι άλλες
κρατήρας που άπλωσε παιδιά με στέμματα ησυχίας
άνθη, στα ενδότερα ζητούν την παγωνιά να σπάσουν.

Σ' αυτές τις χαϊδεμένες πτυχώσεις ανοίγει προς χώρα του στρατιώτη
δρόσος, σε παφλασμό ανεβασμένος για συνειδήσεις αχάραγες
χάνεται εκεί, όταν σβήνεις το κερί για τα λαμπερά φώτα
και δεν επιστρέφει
μονάχα εάν αρκεστείς σε μυγδαλιάς την φούντωση,
όπου πίσω από κάθε ερημιά σε περιμένει.

Δημήτριος Κούρος

2014